

Schelvis en de “Sobibor Holocaust”

[Gawain](#) 12 mei 2014

Een bijdrage van Gawain, afbeeldingen door Anderekijk.

Niet eerder was Jules Schelvis, de nu 93-jarige “Holocaust”overlevende van Sobibor en 6 andere kampen, zo vaak in het nieuws. Hij is een van de vele levende bewijzen van de leugen dat *“de Duitsers alle joden systematisch wilden uitmoorden.”*

Charlatan en Holocaust-celebrity Jules Schelvis, overlever van maar liefst zeven “concentratie- en vernietigingskampen”. Wat waren de Duitsers toch weer efficiënt bezig.

Voor hen die zich wellicht afvragen, *“wat is dat, de Holocaust”*? Wel, een van de joodse **Verhalen** door de eeuwen heen aan niet-joden verteld om er zelf beter van te worden en – geloof het of niet – door bijna alle niet-joden zonder nadenken **geloofd**.

Het joodse Verhaal van “de Holocaust” gaat over de 4,5 miljoen joden die tijdens WO II onder Duits gezag in Europa leefden,[1] waarvan er volgens een zogenaamd (nooit getoond) Duits Plan om ze uit te roeien, “6 miljoen” *systematisch* in “*gaskamers*” zijn vermoord. Wat zegt u? “Kan dat niet, 6 miljoen joden uitroeien als zij maar met 4,5 miljoen waren”? Jawel, in Verhalen kan dat wel! Al helemaal als dat aantal “6 miljoen” uit een eeuwenoud joods-religieus verhaal stamt.

Maar, laten we ophouden over Verhalen, die worden al te lang en te vaak verteld. Wat was de Werkelijkheid? Die was, dat tijdens die door het elitaire kapitaaljodendom gewilde en begonnen afgrijselijke oorlog met **50 miljoen doden**, na afloop ook **1,5 miljoen** joden werden vermist.[2] Vast staat dat door die 5 jaar durende oorlog ongeveer 0,5 miljoen van hen daadwerkelijk omkwamen, gestorven aan van alles en nog wat, zowel binnen als buiten Duitse werkkampen.

Nu we het over **vermisten** hebben, in Oost-Duitsland werden na de oorlog **14 miljoen Duitse burgers** vermist, waarvan 6 miljoen door Sovjets *vermoord*, toen de oorlog daar voorbij was. Luistert u maar naar Konrad Adenauer, de West-Duitse Bundeskanzler.[3]

“En die Duitse “vernietigingskampen” kampen dan?” zult u zeggen. Wel, het Internationale Rode Kruis telde eind 1983 voor alle Duitse kampen in totaal **373.468 doden**,[4] joden en niet-joden samen, gestorven aan alle oorzaken (“vergast”: nul). Nog geen 400.000, joden en niet-joden samen dus.

“Maar . . ., maar,” zult u zeggen, *“de toestanden in die kampen waren voor de joden verschrikkelijk onmenselijk, daarvan heb ik (wel duizend keer) foto’s en films (met valse commentaren) gezien”!* Oké, hier heeft u een punt, zij het niet zoals u denkt. De omstandigheden in Duitse kampen waren voor **alle** gevangen, joden en niet-joden, gelijk. Ze waren bovendien **tot aan de laatste maanden** van de oorlog redelijk te noemen, zeker in vergelijking met bijv. Sovjet Goelags. Er was (op enkele uitzonderingen na) acceptabele kleding, voedsel en medische verzorging. Auschwitz had ziekenhuizen met tientallen artsen en specialisten, ca. tweehonderd verpleegkundigen, concertruimten, bibliotheken, kantines, zelfs bordelen voor gevangenen. Pas in de laatste maanden, toen door de zware Geallieerde bombardementen o.m. aanvoer van voedsel en medicijnen stagneerde en kampen in Duitsland overvol raakten met honderdduizenden gevangenen op de vlucht voor de naderende Sovjets, ontstonden er besmettelijke ziektes met daardoor in kampen als Bergen-Belsen onuitsprekelijke wantoestanden.

Een berg lijken in Bergen Belsen, waar ook de broodhistorici toegeven dat er geen gaskamers waren.

“Ja, ja, geen gaskamers, zo, zo, maar waarom hebben van de joden onder de Duitsers er dan maar zo weinig de oorlog overleefd?”

Daarover kan men kort zijn. Oorlog was (is) verschrikkelijk. Verreweg de meeste doden zijn altijd burgers. Ook van de **niet-joden** keerden er na de oorlog dramatisch weinig terug. Vast

staat dat er nooit meer dan 4,5 miljoen joden onder Duits gezag waren; vast staat ook dat **minstens** 3,5 miljoen de oorlog overleefden.[5]

Nog een berg lijken. Dit is het resultaat van de Holodomor in de Oekraïne, waar Bolsjewistische Joden als Lazar Kaganovich Oekraïense boerenkinderen lieten doodmartelen als ze het waagden hun eigen graanvoorraad aan te raken. Ook hier kwamen geen gaskamers bij te pas.

Onder de weggevoerde joden bevonden zich (en daarin verschilde de behandeling van joden met die van anderen) vrouwen, kinderen, bejaarden, zieken, enz. En hoewel zij in de Duitse kampen gemeten naar oorlogsomstandigheden redelijke behuizing en voedsel kregen, waren velen niet bestand tegen verblijf onder die omstandigheden. Dat konden de nazi's ook weten, maar zij namen dat op de koop toe. Inderdaad, **misdadig** en een van de ontelbare oorlogsmisdaden door alle partijen in die oorlog begaan, daarover niet de minste twijfel. Die kampen werden ook nog eens geteisterd door dodelijke ziektes, waaronder de besmettelijke tyfus, die alleen al tienduizenden levens kostte (joden en niet-joden, tot Duitsers toe).

Noordelijke gevangenen in het Geconfedereerde Andersonville-kamp tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog. Ook het verliezende Zuiden had te kampen met voedselschaarste, logistieke problemen en een uitbraak van ziektes. Nogmaals geen gaskamers.

Niet vreemd dus, dat van de weggevoerde joden, (waaronder vrouwen, kinderen, bejaarden en zieken) na de oorlog er maar weinig terugkeerden.

Per slot van rekening kwamen er bijv. ook van de 602 uit Putten (Gld.) weggevoerde **kernegezonde** mannen tussen 20 en 50 jaar, **7 maanden later** maar 49 terug (= 8%), nadat zij naar werkkampen in **Noord-Duitsland** waren gevoerd.

Ook van de 106.000 bij Stalingrad krijgsgevangen genomen Duitse elitesoldaten keerden slechts 5.000 (< 5%) uit de Sovjet-Goelags terug.

Hollow Mockery of Soviet Demands in Korea

1¼ Million German POWs Vanish

**2,800,000 Died in Camps in 5 Years;
700,000 Still Believed in Slavery**

An enigma of modern times is the fate of German servicemen and civilian internees still held prisoner in Russia. They've never even been accurately counted.

Of Russia's 7 million captives of World War II, more than half were German. Of these 40 per cent are believed to have perished in Soviet prison camps. As for the others?

This a detailed account of a tragic POW story that overshadows in its way Korea's prisoner-of-war dispute.

By DAVID M. NICHOL, Chicago Daily News Foreign Service

BONN, Germany, Jan. 2—Ten years ago at the end of this month a lank and leathery German field marshal, Friedrich von Paulus, surrendered to the Soviets at Stalingrad with 90,000 survivors of his battered and beaten army.

It was the first sizable group of Axis prisoners to fall into Soviet hands. In the next 2½ years, before the end of the shooting, the number was to swell to an almost unbelievable total of 7,000,000, of whom more than half were German. A score of other nations contributed the rest.

Het percentage Duitse overlevenden van na-oorlogse gevangenschap in Rusland was lager dan het percentage van Joodse overlevenden van de "holocaust".

Maar nu weer Jules Schelvis. Zijn verhaal verschilt niet zoveel van duizenden andere "Holocaustoverlevenden" en dwangarbeiders die elk op eigen wijze de oorlogsjaren in Europa beleefden. Maar, omdat hij 60 jaar na de oorlog(!) zijn boek over Sobibor schreef (waar hij minder dan een *halve dag* verbleef!), is hij nu de ster van de Nederlandse overlevenden en (niet-bestaande) Nederlandse Holocaustdeskundigen.

Omdat hij – als *passant* – maar een paar uur in Sobibor was, kon hij daarover uit eigen waarneming **niets** van belang melden, dus doet hij dat in zijn boek ook niet.

Zijn bewering op blz. 11/12 is echter exemplarisch: "[. . .] *pas in de rechtszaal in Hagen [1985] begon Sobibor in de loop der maanden in mijn geest gestalte krijgen.*" Tot zo ver over zijn eigen waarnemingen dus. Maar, ook al wist hij *niets* over dat kamp, hij schreef een boek vol met platitudes die we van duizenden andere Holocaustvertellers kennen; alleen de namen van en in het kamp verschillen.

Als *passant* van Sobibor mocht Schelvis als "*Nebenklager*" (aanklager) opdraven bij de Holocaust Inquisitie in Hagen (W.-Dld.), die in de tachtiger jaren schijnprocessen voerde om

niet bestaand “bewijs” voor “de Holocaust” te creëren. Dat vestigde zijn “autoriteit”. Veel later schreef hij “*Vernietigingskamp Sobibor*”, [6] een titel die de eerste onwaarheid in zijn boek is, want er is geen concreet bewijs dat Sobibor een “vernietigingskamp” was.

Dat boek heeft de pretentie wetenschappelijk te zijn, maar is dat niet. Immers, wetenschap gaat over **bewijs**, en dat levert Schelvis voor de kern van zijn vertelsels nu juist niet. Hij noemt (uiteraard) niet één stoffelijk bewijs voor de door hem gepostuleerde “vergassing” van 250.000 joden in Sobibor. **Niets**. Niet forensisch, niet chemisch, niet bouwkundig, niet documentair, niet pathologisch-anatomisch, niet archeologisch, niet logistiek. Hij vertelt wat hij kwijt wil, zolang het maar niet over concreet bewijs gaat, zelfs niet dat dat er niet is: helemaal NIETS.

Methodologisch schiet zijn werk eveneens tekort. Geen van zijn ondersteunende afbeeldingen *bewijst* wat het suggereert. Zijn voetnoten (met name die welke moeten dienen als bewijs voor zijn stellingen), sturen de lezer die ze wil verifiëren de woestijn in. Direct al bij zijn intrigerende opmerking op blz. 12, dat Globocnik na de opstand in Sobibor aan Himmler zou hebben geschreven, dat “*alle bewijsstukken zo snel mogelijk vernietigd moeten worden nadat al het andere vernietigd is.*” Hij verwijst dan naar voetnoot 7: “*Globocnik aan Himmler op 5 januari 1944. BA-NS-19-3425*”. Die verwijzing leidt de lezer naar nergens. Waarom van zo’n zwart-op-wit documentair bewijs van “de Holocaust” en moord op 250.000 joden, zelfs geen *highlight* afgebeeld? Het boek bevat volop afbeeldingen van triviale ditjes en datjes, dus plaats genoeg. Is het omdat er iets anders staat? Of bestaat dat document met die strekking niet? De lezer weet het niet.

Op dezelfde bladzijde geeft hij zijn “schatting” over “*1,5-1,7 miljoen vergaste joden in de Aktion Reinhardt kampen*” en “bewijst” dat door de joods-communistische bedrieger Franciszek Piper te citeren over “vergaste” joden *in Auschwitz!* [7] Ik ga niet verder dan pag. 12, noot 10 van zijn boek, want het is onbegonnen werk de overige ca. 600 evenmin iets wezenlijks bewijzende voetnoten te becommentariëren.

Men vraagt zich af hoe de Vrije Universiteit van Amsterdam een eredoctoraat kan verlenen voor een dergelijk **religieus** (want geen **concreet** bewijs bevattend) boek aan een tot op het bot gepreoccupeerd man. Een werkstuk zonder wetenschapskritische verificatie, alle tegenbewijzen negerend, laat staan één van de kritische revisionistische studies weerlegend. Dat komt omdat wetenschapskritiek voor dit soort vertellers niet bestaat. Dit eredoctoraat kan dan ook niet anders worden verklaard dan door blinde conformatie aan het Joods Religieuze Holocaustverhaal. Door het onder de hete adem van de Holocaustcorrectheid loslaten van wetenschappelijke standaards en totale onderwerping aan de heersende Joodse Holocaust God.

Het boek leidde tot een mediahype tot meerdere glorie van joods lijden. Schelvis mocht in 2010 wederom als “Nebenklager” optreden, toen bij het Tweede Demjanjuk Proces in München, waar die 91-jarige man, na alles wat hem reeds door joden was aangedaan (20 jaar in gevangnissen en een vals doodvonnis in Israël op beschuldiging “Iwan de Verschrikkelijke” uit het kamp **Treblinka**, te zijn!), door o.a. Schelvis’ collaboratie nog eens tot 5 jaar extra werd veroordeeld omdat Demjanjuk in **Sobibor** zou zijn geweest. Hoewel vooraf vaststond dat Schelvis **niets** wist over Demjanjuk en diens zogenaamde aanwezigheid in Sobibor, mocht hij toch op kosten van de Duitse overheid genieten van het royale onthaal dat “Holocaustgetuigen” daar ten deel valt en zich laten fêteren. Ook al heb je niets te melden,

dat versmaad je niet. Als decorum had de Kangoeroerechtbank “getuigende” figuranten nodig en kon daarvoor, als in Hagen, over Schelvis beschikken.

Demjanjuk heeft 60 jaar lang *ontkend* ooit in Sobibor te zijn geweest, in tegenstelling tot Schelvis. Die had tijdens zijn bliksembezoek aan Sobibor Demjanjuk daar uiteraard nooit gezien, laat staan één belastend feit tegen de man. Geen bezwaar, want dat gold voor de hele *misjpoche* bij die Münchense Bloedraad. **Niemand** daar beschikte over enig bewijs tegen Demjanjuk **voor wat voor misdrijf dan ook**. Maar het ging natuurlijk niet om Demjanjuk; het ging erom in een zoveelste showproces ten koste van deze ten tweede male valselijk aangeklaagde man, de joodse Lijdensreligie nogmaals ten overstaan van de Wereld te belijden.

Demjanjuk was in 1989 al door de Joodse Schurkenstaat (**zij wisten al lang dat hij onschuldig was!**) [8] ter dood veroordeeld als “Iwan de Verschrikkelijke” in *Treblinka*, maar na de val van het communisme werd hij in de dodencel vrijgesproken, nadat bleek dat het Sovjet bewijsmateriaal tegen hem **vervalst** was. Ook de *Duitse regering* had daarvan 7 jaar de bewijzen, maar stopte die in een la om Israël niet te ontrieven.

Joodse haat en wraak kennen geen genade voor *goyim*, al helemaal niet voor Oekraïners en daarom werd Demjanjuk tweeëntwintig jaar na zijn schandelijke en misdadige terdoodveroordeling, 91 jaar oud en zwaar ziek, opnieuw ten onrechte door de criminele dwazen van de Holocaust Inquisitie en hun “*Hintermänner*” tot 5 jaar gevangenis veroordeeld wegens veronderstelde (onbewezen) “*aanwezigheid*” in **Sobibor**. Die onder joodse curatele staande Inquisitie knoopte daaraan “medeplichtigheid” aan moord op 30.000 joden vast. Je verzint het niet en als het niet over “de Holocaust” ging, geloofde u het zeker niet. Jules Schelvis zat er als “Nebenklager” bij en keek ernaar.

Hersendood journalistiek *rapalje* was moreel ziek genoeg om te schrijven dat Demjanjuk **simuleerde**, toen hij rochelend en kwijlend op een brancard, suf van amnesie, voor zijn justitiële folteraars lag uitgesteld. Alleen de Voorzienigheid toonde mededogen met deze door de joodse gemeenschap 50 jaar lang gefolterde man, door hem kort na die tweede misdadige veroordeling tot zich te nemen en een eind te maken aan die *Goyimsche Lijdensweg*. Ooit zal zijn perverse vervolging de ‘Dreyfus-affaire’ tot blijspel declasseren.

Beperken we ons verder tot enkele fantasieën, postuleringen, onzinnigheden, valsheden, clichés en onwaarheden, door Schelvis in zijn boek opgevoerd.

Vóór alles natuurlijk zijn valse Holocaustparadigma, d.w.z. de *Joodse Versie* van dat Verhaal. Zijn boek treedt geen moment buiten de judaïsche grenzen van dat onbewezen, religieuze, politiek correcte, rabiaat eenzijdige, Mythologische vertelsel.

Echter, omdat er *niet één materieel bewijs* voor zijn postulaties, vertelsels, verhalen en “getuigenissen” over “vergassingen”, “vernietiging”, “massamoord”, etc. bestaat, niet in Sobibor en nergens anders, mag men het Schelvis ook niet kwalijk nemen dat hij er **niet één** noemt. Wél dat hij dat niet eerlijk schrijft en pretendeert alsof ze er wél zijn.

Wat niet in zijn verhaal past (en dat is heel veel) moffelt hij weg, ontwijkt hij, bestaat voor hem niet. Daarmee declassert deze zich “historicus” noemende verhalenverteller zich tot een “*de-Holocaust-is-my-job*” gezelschap.

Hij voert talloze joodse “getuigen”, joodse auteurs, joodse “historici”, joodse postulaten en vooroordelen aan. Waar hij niet-joden opvoert, zijn het stuk voor stuk Duivels in mensengedaanten uit de processen van de Holocaust Inquisitie, waar weerspreken van verzonnen bestialiteiten draconische strafverhogingen wegens “Holocaustontkenning” opleverde (à la Middeleeuwse Ketterprocessen: *‘Haeresis est maxima, opera maleficorum non credere’*, ofwel *Geen grotere Misdaad dan het ontkennen van de Misdaad*). Onvoorstelbaar in een tijd, waarin de toenemende vloed aan bewijzen zelfdenkende mensen Wereldwijd overtuigen van de onjuistheid van die eenzijdige en valse Holocaust-Mythe. Mijn *Drieluik Holocaust* op deze site [9] somt die nog eens op: **1.** Een opdracht van Hitler (“de nazi’s”) tot uitroeiing van alle joden, **2.** Bestaan en functioneren van “gaskamers” voor massamoord, en **3.** Zes Miljoen door de nazi’s vermoorde joden; ***bewezen onwaarheden en postulaten*** die “de Holocaust” neerzetten als ***de Grootste Historische Leugen Ooit***.

Hoe iemand zich daaraan in de Eenentwintigste Eeuw volledig kan conformeren en dan tot “*Doctor honoris causa*” kan worden benoemd, gaat alle verstand te boven.

Schelvis schrijft ***geen woord*** over de indrukwekkende revisionistische bevindingen die zijn vertelsels tegenspreken en op drijfzand plaatsen, ***geen woord*** ook over de vele vruchteloze archeologische onderzoeken in en om Sobibor, waarin behalve trivia als kammetjes en bierflesscherven, ***niets*** van tienduizenden lijken (zelfs niet van één), ***niets*** van “gaskamers”, ***niets*** van asresten, ***niets*** van massaverbrandingen, etc. is aangetoond. ***Niets*** ook over de duizenden Nederlandse joden die vanuit Sobibor door de Duitsers naar Sovjetgebied werden overgebracht.[10] Zijn Sobiborverhaal staat bol van postuleringen, die hij of kritiekloos van anderen overneemt, of zelf veronderstelt en psychologiseert. Het meest geweld wordt de waarheid echter aangedaan door wat over dat kamp wordt ***verborgen en verzwegen***. Alles om “*Vernietigingskamp Sobibor*” passend te maken binnen het verplichte kader van de Holocaustreligie.

Relikwieën uit Sobibor. Kniel Goyim, voor deze heilige voorwerpen en waag het niet de heilige Zes Miljoen Onschuldigen te krenken door de Joden niet op hun woord te geloven. Dit is toch bewijs genoeg?

Sobibor was geen “eindstation”, het was een **werk- en transitkamp** van waaruit tienduizenden joden naar (andere) arbeidskampen, o.m. in Sovjetgebied zijn afgevoerd.[11] Na de oorlog toonden de communisten alleen *aankomstlijsten*, **geen** *vertreklijsten*. Die waren er wel, want vaststaat dat tienduizenden gevangenen van daar naar andere bestemmingen zijn vervoerd. Waarom zegt Schelvis daar niets over? Het past niet in zijn verhaal. Ook niet dat Sobibor **geen crematorium** had en er nooit stoffelijke resten van betekenis zijn gevonden. **Niets**. Zijn alle 250.000 stoffelijke resten weggeblazen door de wind, zoals “de Holocaust” ons vertelt? Dat het kamp te klein was en overvol met civiele activiteiten om in het “geheim” honderdduizenden joden te kunnen vermoorden, begraven, opnieuw opgraven en “spoorloos” te verbranden? **Niets**. Dat het hoge grondwaterpeil daar begraven, opgraven en verbranden van zoveel lijken **onmogelijk** maakte? **Niets**. Dat talloze archeologische onderzoeken zelfs niet het kleinste spoor of vermoeden van massavernietiging aan het licht brachten? **Niets**. Israëlish archeoloog Yoram Haimi onderzocht 5 jaar lang het kleine Sobiborterrein en vond **niets** van lijken, “gaskamers”, massagraven, enz. Zijn belangrijkste trofee na 5 jaar graven is een naamplaatje van Judith de la Penha, een toen 6-jarig Nederlands kind. Bij gebrek aan iets anders, noemt Haimi haar het “symbool van Sobibor.”

Ook vertelt Schelvis ons niet dat getuigenissen over “vergassingen” hilarisch onzinnig waren (o.a. van “kroongetuige” en fantist, de jood Alexander Pechersky, of de bewering dat met Dieselluitlaatgas vergaste mensen **blauw** waren, terwijl door koolmonoxide gestikte mensen **felrood** zijn, waarover nooit 1 “getuige” sprak).

Van aanwijzingen dat honderdduizenden joodse vrouwen, kinderen, arbeidsongeschikten (ook Nederlandse) naar Sovjetgebied werden overgebracht, wil Schelvis niet weten.[12] Hij schrijft niet eens op wat hij zich in een interview liet ontvallen, nl. dat op zijn trein naar Sobibor als eindbestemming stond “Riga”. Het past niet in zijn Holocaustverhaal, dus ook niet in zijn boek. Schelvis volgt alleen de Holocaust partijlijn als verhalen-verteller, de lezer middels emotie en demonisering meevoerende met de Holocaustreligie, die gaat over Heiligen en Duivels.

Van “gaskamers in Sobibor” geeft hij geen enkel bewijs. **Niets**. Dat kan ook niet, want die waren er nooit. Hij komt met door de Holocaustindustrie *veronderstelde* gaskamers in een ander kamp, **Belzec**, waarvan nazi Bauer volgens Hagense documenten (“StA.Do-XI’65560”) gezegd zou hebben dat die in Sobibor identiek waren. Bauer zei dat ze van *beton* waren, terwijl Lambert, die verantwoordelijk zou zijn geweest voor de bouw, verklaarde dat ze van *houtwaren* waren. Stangl dan weer dat ze van *baksteen* waren! Schelvis zegt dat Bauer in 1965 over een “Iwan de Verschrikkelijke” in *Sobibor* sprak, die, wie weet, wel eens John Demjanjuk had kunnen zijn.

Met **welk gifgas** werden joden in Sobibor “vergast”? Schelvis houdt het op uitlaatgas van een *benzinemotor* (door Hilberg, Gerstein, Arad, e.a. genoemde Dieselmotoren bleken immers krankzinnig!). Hij noemt een Hagen-document waarin staat dat Bauer zou hebben gezegd dat er “een *tank met benzine*” aan de muur hing. Schelvis kon niet vermoeden dat stergetuige Thomas Blatt, zijn kompaan bij het Tweede Demjanjuk-proces, zou gaan zeggen dat het een Dieselmotor van een **Sovjetonderzeeër** was . . .

Ook **verzwijgt** hij dat de held van zijn boek, de communistische jood en fantast Pechersky, “ooggetuige” van “vergassing” in “gaskamers”, over het gifgas zei: “... **Een dikke zwarte substantie** kwam **spiraalgewijs** uit gaten in het plafond.[sic!] **De vloer opende zich**[...] en de lijken vielen in beneden klaar staande wagens, die als ze vol waren, snel vertrokken. Alles georganiseerd volgens de modernste Duitse technologie”. [13] Alles volslagen **nonsens**, door Schelvis wijselijk verzwegen.

Hij noemt wel Chaim Engel, die in 1946 verklaarde dat “*de lijken door valluiken in de gaskamers naar beneden vielen.*” Ook al volstreekte onzin, door Schelvis niet als zodanig (h)erkend. Zijn “ooggetuigen” hielden zich allen aan een bekend Russisch spreekwoord: “*Liegen als een ooggetuige*”.

Schelvis citeert getuige Mirjam Penha-Blits, die zei dat “*elektrische lorries, in vliegende vaart af en aan reden met mensen waarop vervolgens de mitrailleur werd gezet*”. Verder ook kritiekloos alle door “getuigen” gespuide onzin over “vergassing” (in Belzec!): Gerstein die zei dat “Hitler en Himmler dat kamp in 1942 bezochten en aanwijzingen gaven” (noch Hitler, noch Himmler was ooit dat kamp!), dat 7 à 800 mensen in “gaskamers” van 25 m² werden geperst (= **30 mensen per vierkante meter!**), door koolmonoxide gestikte mensen zouden **blauw** van kleur zijn geweest(!). Schelvis neemt deze klinkklare onzin over en verwijt de Nederlandse regering in Londen “*nalatig te zijn geweest via Radio Oranje de Nederlandse bevolking te laten weten dat de weggevoerde joden werden vergast*” (blz. 129).

Hij schrijft ook dat de lijken van “*een kwart miljoen mensen in een kuil van 60 x 20 meter, 6-7 meter diep, in Lager 3 werden gebracht.*” Als hij rudimentair kon **rekenen**, zou hij weten dat zo’n kuil theoretisch **maximaal** 60.000 lijken (8/m³) zou kunnen bevatten (= 35%). Wist hij bovendien iets over **het drassige gebied** rond Sobibor, met een extreem hoog grondwaterpeil bij “Lager 3”, dan had hij de onzinnigheid van zo’n (nooit aangetroffen) “massagraf” kunnen opmerken. [14]

Historica Gitta Sereny schreef: “*In Sobibor (...) kon men niet vermoorden als er sneeuw was gevallen, omdat alles dan onder water stond. Het was er altijd al vochtig, maar in dat geval was het één grote plas*”. [15] Getuige Suchomel zei dat gebouwen daar “*op hoge palen stonden*” wegens de voortdurend hoge waterstand.

Een grafdiepte van 6-7 meter is dan ook volkomen **absurd**. Het gat zou zich vullen met meters diep grondwater, onbruikbaar voor begraven en/of lijkverbranding. Reëel is, dat graven daar minder dan 2 meter diep waren. Bij een afdeklaag van 30 cm en 20 cm aarde tussen de lijken, resteert dan 1,50 m. Op 1.200 m² kunnen dan maximaal 14.400 lijken worden begraven, = 5,8% van Schelvis’ aantal 250.000.

Natuurlijk spreekt Schelvis ook niet over “getuigen” van “vergassing” met **chloor** (Hagen: Bauer, Feldhendler, Zelda Metz) of ene Hella Fellenbaum-Weiss, die beweerde dat gevangenen onderweg naar Sobibor in de trein werden “vergast” met **chloorgas**: “*Bij aankomst waren de meesten dood, de lijken waren groen en hun huid liet los*”. [16] Schelvis zegt alweer **niets**. Dit, omdat het de bodem onder zijn “gaskamers” wegslaat, hij niet wil erkennen dat getuigen logen en fantaseerden en het niet in zijn verhaal past. Kritiek op Holocaustoverlevenden is “not done”, kritiek van anderen is (uiteraard) “anti-semitisch”, revisionisten zijn “dwazen” en “Holocaustontkenners” die geen verstand hebben”. [17]

250.000 lijken werden verbrand met *hout*, schrijft Schelvis. Pechersky zei *benzine*, Kurt Thomas *cokes* en Thomas Blatt *hout en kerosine*. Wie het weet, mag de vinger opsteken. (Misschien de “as” van die “asberg” eens goed bekijken?) Stel dat het *hout* was, zoals Schelvis zegt. Per verbrand lijk is *minimaal* 100 kg droog hout nodig, dus $100 \times 250.000 = 25.000 \text{ ton}$, = 8.300 3-tons vrachtwagenladingen of 2.500 treinwagons. Behalve gekapt, verzaagd, getransporteerd, gedroogd, etc. moest dat ook opgeslagen worden. Overbodig te zeggen dat daarvan in en rond Sobibor **nooit** het geringste bewijs of aanwijzing is gevonden. Ook geen spoordocument, zelfs geen “getuige”.

Niet één van zijn foto’s bewijst de door hem geuite beschuldigingen. Geen van de door hem afgebeelde documenten wijst op Sobibor als “Vernietigingskamp”, “gaskamers”, “vergassingen” of “massagraven”, laat staan zijn *tekeningen*. Alle gruwelen, moorden en “vergassingen” in zijn boek hebben de status van vertelsels, want worden niet ondersteund door concrete feiten. Uit alles blijkt dat Sobibor een hardvochtig **werk-en transitkamp** was, niet meer en niet minder.

Van zijn belastende Hagense Inquisitie documenten is er **niet één** afgebeeld. Zelfs geen fragment. In Duitsland worden van “Holocaustverhoren” en rechtbankverslagen geen complete aantekeningen gemaakt. Alleen wat ondervragers en rechters menen dat opgeschreven moet worden wordt genoteerd, met het vonnis. Die “verslagen” zijn niet openbaar. Bij hoge uitzondering mag een “betrouwbaar” geacht persoon zoals Schelvis, ze onder curatele inzien, maar zorgvuldige bestudering, laat staan kopiëren door onafhankelijke onderzoekers, is vrijwel uitgesloten. Waarschijnlijk toont Schelvis daarom in zijn boek **niet één** afbeelding van die door hem in talloze noten opgevoerde “criminaliserende” documenten. Jammer, want nu zijn al die verwijzingen naar “belangrijke” documenten bewijstechnisch **niets waard**.

Ook de gedenksteden en het “Asberg” Monument zijn nietszeggend: de monumenten geven arbitraire “schattingen” van aantallen slachtoffers en de met *cement* afgedekte “Asberg” bevat **geen** menselijke as. Als dat zo was, zou de herkomst bekend zijn en dus de plaats waar het (nooit aangetroffen) massagraf zich bevindt. Dat is niet het geval.

Dat verwijdering van de joden uit het Duitse Rijk in de oorlog **noodzakelijk** was, wil er bij Schelvis niet in, hoewel Weizmann, leider van het World Jewish Congress, later eerste president van Israël, op 3 december 1942 in New York verklaarde: “*Wij ontkennen niet en zijn niet bang te bekennen dat dit **onze oorlog** is en dat die wordt gevoerd voor de bevrijding van het Jodendom . . . Sterker dan alle fronten bij elkaar is ons front, dat van het Jodendom. Niet alleen financieren wij de totale oorlogsproductie, wij zetten ook onze volle propagandamacht in als morele kracht om de oorlog voort te zetten. **De garantie voor de overwinning berust allereerst op de verzwakking van de vijandelijke kracht, op vernietiging van hen in hun eigen land, op verzet.** Wij joden zijn de **Trojaanse paarden** in het vijandelijke fort. Duizenden joden in Europa vormen de voornaamste factor bij de vernietiging van onze vijand. Daarom is ons front een feit en de belangrijkste steun voor de overwinning.*”

Daarmee bezegelde Weizmann, een belangrijk kapitaalzionist die de joden Churchill en Roosevelt aan een touwtje had, het lot van zijn Europese geloofsgenoten.

Hitler nam hem serieus. Hij riskeerde niet zoals in WO I, dat *joden* Duitsland tijdens een oorlog weer van binnen uit zouden vernietigen. Ook daarom moesten zij uit het “Reich” verdwijnen, vond hij.

Net als de Amerikanen in Amerika wonende Japanners als potentieel staatsgevaarlijk zagen en hen interneerden, deden de Duitsers hetzelfde met de Joden. Was het Amerikaanse beleid nog controversieel, het Duitse beleid werd gerechtvaardigd door de zeer agressieve anti-Duitse opstelling van Joden wereldwijd.

Is Schelvis een leugenaar? Ja als hij *weet* wat hij verzwijgt, want dan vertelt hij bewust *halve waarheden* en die zijn, voor een historicus, erger als hele leugens. Zo nee, dan: A. **Wil** hij niet weten om zijn *deniability* te bewaren (als hij erkent te weten, kan hij niet meer iets anders schrijven), of B. Hij is niet op de hoogte en niet waard serieus genomen te worden. Als hij een *verhalenverteller* is, is hij **erger dan een leugenaar**: een **postuleerder met de pretentie van “historicus”**. Een postuleerder neemt *à priori* aan dat iets gebeurd is zoals verteld en zoekt daar veronderstelde “bewijzen”, “indicaties” en “aanwijzingen” bij; het andere verzwijgt hij. Schelvis dus.

Hij schrijft dat in Sobibor 170.000 joden zijn “vergast”, waar andere Holocaustvertellers het op “250.000” houden. Is dat omdat de *vertreklijsten* toch boven water zijn gekomen, of houdt hij toch maar rekening met tienduizenden naar elders overgebrachte joden?

Jammer, hij kan dan ook niet meer zeggen dat zijn kompaan ‘*Nebenklager*’ bij het Tweede Demjanjuk proces, Moshe Bahir getuigde dat in februari ’43 de nazi’s een feestje in Sobibor gaven ‘*omdat daar de miljoenste jood was vermoord*’.[18]

Zelfs Holocaustreligieus Schelvis mag bij een proces als tegen Demjanjuk niet uitgaan van de “schuld” van de man en de zijde van immorele aanklagers kiezen. Niet vanwege juridische en

humanitaire principes, ook niet vanwege het onrecht dat deze man door de Joodse Schurkenstaat eerder al was aangedaan door hem in 1988 in een showproces **willens en wetens** onschuldig tot de dood te veroordelen.

Dat zij de 91-jarige Demjanjuk ten tweede male op de brandstapel zetten, bewijst de **immorele mindset** van de vervolgers. **Zij** behoren achter gesloten deuren.

En, eerder dan Demjanjuk moesten hordes **joden** vervolgd en aangeklaagd worden, die zelf “getuigden” als “*Sonderkommando's*” dag-in-dag-uit duizenden stamgenoten in “gaskamers” en “ovens” te hebben geduwd, c.q. dodelijke injecties te hebben gegeven, medische experimenten en andere gruwelen uitvoerden, **kapo** of lid van de “**Joodse Politie**”, “**Joodse Raden**”, etc. waren. Zij waren vaak de eersten en enigen die over leven en dood van gevangenen beschikten. Heeft Schelvis zich over die groepen wel eens druk gemaakt? Hij noemt ze niet eens. Zij waren immers **joden** en het zou het Holocaustverhaal maar beschadigen! De gedachte komt bij zo'n verhalenverteller niet eens op. Zijn Heksenjacht op “nazi-oorlogsmisdadigers is racistisch tot op het bot: nooit werd één van die tienduizenden **joodse medeplichtigen** voor een rechter gebracht! **Niet één!** Zij genieten Duitse pensioenen. Vervolging treft alleen **goyim** die worden aangeklaagd door van **haat** en **wraak** gedreven joden.

Vandaag wil Schelvis de Dodenherdenking definitief tot *Jodenherdenking* omvormen door alleen de WO II burgerslachtoffers te herdenken en wel met **twee aparte kransen**: één voor joden en één voor niet-joden. Natuurlijk, **volgens joden zijn er twee soorten mensen, twee soorten lijden en twee soorten doden: joods en niet-joods**. Moge de Hemel verhoeden dat wij deze weg van racisme en suprematisme inslaan. In Israël is het met de bejegening van Palestijnen al zover. Een **abject, immoreel en racistisch voorstel**.

De al dan niet valse tranen over “de Holocaust” moeten maar eens opdrogen, net zoals die over het nazisme, het communisme en de Tweede Wereldoorlog. Er is en wordt thans zoveel lijden (mede) veroorzaakt door joden, dat het onwaarachtige **Verhaal** van “de Holocaust” daarbij in het niet valt. Laat joden hun martelaren zelf maar gedenken, dat is wel zo oprecht. Alleen politieke en medialakeien houden niet op de valse eenzijdige Holocaustideologie als een dood paard aan een touwtje op te voeren. Gelukkig verliezen zij met de dag meer geloofwaardigheid onder steeds meer zelfdenkende mensen.

In juni a.s. wordt ter ere van Schelvis in Berlijn een requiem, “*Missa Sobiborensis*” opgevoerd, waarmee een derde generatie Duitse burgers in eigen huis wordt geschoffeerd. Dit naast de *zum kotzen* propagandadraak “Anne”. Mijn hart draait om als ik de joodse regisseur, ene De Winter, op tv hoor zeggen dat het verhaal van Anne Frank gaat over het “verschrikkelijke lijden van dit jonge meisje”. Inderdaad, sterven aan tyfus in een kamp is erg. Maar wie heeft het over de honderdduizenden onschuldige kinderen die in Dresden, Hamburg, Hiroshima, etc. **levend verbrandden** en met afgerukte ledematen, al dan niet na wekenlange ondraaglijke pijnen stierven? Of over Palestijnse kinderen door joodse sluipschutters in de rug geschoten. Wie? Moge dit requiem en de anachronistische sentimentele draak “Anne”, de laatste stuiptrekkingen zijn en ons eindelijk verlossen van de haatzaaiende joodse religieuze Holocaustpropaganda, waar wij nu al 70 jaar mee worden vergiftigd. De bewezen valsheid van het door Schelvis' gepostuleerde Holocaustverhaal over Sobibor inclusief, is jodenverheerlijking, die plaats dient te maken voor waardig en proportioneel gedenken van de 50 miljoen slachtoffers van een door een joodse elite gewilde, begonnen en gefinancierde oorlog.

Eén krans dus, voor allen die tijdens die oorlog-zonder-genade stierven.

Als Schelvis aan gene zijde embarkeert, niet als *passant* maar voor eeuwig, zal Demjanjuk vanuit een ver boven hem verheven positie genadig op hem en zijn complices neerkijken. Mensen die *werkelijk* ondraaglijk leden, koesteren geen *haat* en *wraak* maar wijden hun energie aan positiever zaken.

NOTEN

[1] *Drieluik Holocaust*. Derde deel: *Bewijzen tegen de drie Hoofdelementen van 'de Holocaust'*, Bewijs 1. Te downloaden op: www.frissekijk.info

[2] **Breedevelt, J.H.** *Holocaust Herzien. Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie*. Deel II, Hfdst. 7, *Hoeveel joden kwamen werkelijk om?* (blz. 747). Download op www.frissekijk.info

[3] **Adenauer, Konrad**. *Memoirs*. "13.8 miljoen etnische Duitsers werden volgens Amerikaanse gegevens verdreven uit Oostelijke delen van Duitsland, uit Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije. Van hen gingen 7,8 miljoen naar de Oostzone, maar de meesten naar de drie Westelijke Zones. **Zes miljoen verdwenen van de aardbodem**. Zij stierven of werden vernietigd.... Een groot deel van de mannen en vrouwen die konden werken werd afgevoerd voor slavenarbeid in de Sovjet-Unie. De verdrijving van 13 tot 14 miljoen mensen van hun geboortegrond, waar hun voorvaders honderden jaren hadden geleefd, veroorzaakte onnoembaar lijden.... De verdrijving was gebaseerd op de Overeenkomst van Potsdam van 2 augustus 1945. Ik ben ervan overtuigd dat de geschiedenis een vernietigend oordeel over dat document zal vellen."

[4] *Het Report of the International Committee of the Red Cross on its Activities during the Second World War*, Genève, (1948), gaf als vermoedelijk aantal burgerslachtoffers van vervolging, joden en andere groepen samen, 300.000 (1,7%) omgekomenen op een totaal door oorlogsgeweld omgekomen burgers van 17.850.000.

[5] **Breedevelt, J.H.** *Holocaust Herzien. Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie*. Deel II, Hfdst. 7, *Tien bewijzen tegen Zes Miljoen*, Bewijzen 6 en 7 (blz. 742-3). Download op www.frissekijk.info

[6] **Schelvis, J.** *Vernietigingskamp Sobibor*. Amsterdam, 2004. De Bataafsche Leeuw. Vijfde druk. ISBN 90 6707 591 4. (Schrijver dezes adviseert de in dit boek geïnteresseerde lezer, dit in de bibliotheek te lenen, ofwel tweede hands aan te schaffen, om te voorkomen dat uw geld aan royalties en winst van de verspreiders toevallen.)

[7] Voetnoot 10 in Schelvis' boek (blz. 317), noemt Piper's "schatting" in Jeruzalem(!) van "1 miljoen" vermoorde joden. Als alle "Holocaust" aantallen, een volkomen slag in de lucht, al voor de verschijning van Schelvis' boek met alweer een half miljoen verlaagd tot 510.000 (Fritjhof Meyer, "*Die Zahl der Opfer von Auschwitz. Neue Erkenntnisse durch neue Archivfunde*", Osteuropa, mei 2002, blz. 631-641).

[8] **Sheftel, Mr. Yoram.** *The Demjanjuk Affair: The Rise and Fall of A Show Trial* (1993), in de VS: *Defending 'Ivan the Terrible': The Conspiracy to Convict John Demjanjuk*. Regnery Publishing Inc., Washington. 445 p. Ook: <http://balder.org/judea/Demjanjuk-Complot-Stelt-Dreyfus-Affaire-In-De-Schaduw-Gawain.php>

[9] *Drieluik Holocaust. Bewijzen tegen de drie Hoofdelementen van 'de Holocaust'.*

Download op: www.frissekijk.info

[10] **Andere Kijk.** *Waar bleven de Nederlandse joden?* <http://frissekijk.info/waar-bleven-de-nederlandse-joden/#comment-1882>

[11] **Breedevelt, J.H.** *Holocaust Herzien*, blz. 512-13. Gratis download

op <https://archive.org/search.php?query=Holocaust%20herzien>

[12] Sovjetaanklager generaal Rudenko op het Internationaal Militair Tribunaal IMT, Vol. VII, blz. 196. 8 februari 1946.

[13] **Pechersky, A.** *La rivolta di Sobibor*. Vertaling uit Yiddisch door N. Lurie, Moskou,

Der Emes State Publishers, 1946. Yuri Suhl, *Ed essi si Ribelarono: Storia della resistenza ebraica contro il nazismo*, Milaan, 1969. Blz. 31.

[14] **Breedevelt, J.H.** *Holocaust Herzien. Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie*. Deel I, Hfdst. 6 e 9, Sobibor (blz. 518). Te downloaden op www.frissekijk.info Ook: **Kues, T.** *The Ground Water Level at Sobibór 1942-*

1943. http://codoh.com/newrevoices/nrtksgwl.html#_ednref11

[15] **Sereny, G.** *Into that Darkness: An Examination of Conscience*, Vintage Books, New York. 1983, blz. 115. http://www.codoh.com/newrevoices/nrtksgwl.html#_ednref3

[16] **Novitch, M.,** *Sobibor: Martyrdom and Revolt* (Holocaust Library, 1980), blz. 50.

[17] **A.J. van der Leeuw** in “*Woord vooraf*” bij de 5e druk van Schelvis’ boek: “*Toch zullen er zeker groepen blijven bestaan, die de realiteit van Sobibor en de Endlösung der Judenfrage willen ontkennen. Hun dwaze irrationele ontkenning, die nota bene voor een groot deel op al even irrationeel anti-semitisme berust, laat zich niet met rationale argumenten bestrijden. [. . .] Wij moeten er mee leven dat sommigen hun verstand al dan niet bewust uitschakelen.*” Een treffende karakteristiek van een in de spiegel kijkende Holocaustgelovige. (De omstreden Van der Leeuw wordt in Schelvis’ boek “Dr.” genoemd, maar van zijn afstuderen of eventuele promotie kan niets worden gevonden.)

[18] **Novitch, M.,** *Sobibor: Martyrdom and Revolt* (Holocaust Library, 1980), blz. 155-6.